

MAURICE LEBLANC:
TIGROVI
ZORZE

Kaj bo storil? Ali zares misli, da sta Ana Marija in Sauverand nedolžna? Ali ju hoče zares rešiti? Kaj pomenijo njegove senzacionalne izjave, podane tik predno je izginil neznano kam? Vsekako je javno mnenje pričelo zahtevati, naj bi se gospod Perenna zopet pojavil in radovednežem pojasnil, kje je bil, zakaj in kako in kaj bo.

O Ani Mariji pa se je izvedelo tisto jutro, da nadaljuje svojo gladovno stavko in da neprestano išče še druga sredstva samomora. Prenesli so jo v bolnico in dasi so jo hranili na umeten način, so zdravniki vendarle pričeli izražati svojo vznemirjenost. Bo li Don Luis Perenna prišel v pravem času?

Končno je javnost vedela še za najbolj senzacionalno, rekel bi najbolj grobo zanimivost. Deset dni po četrtem pismu naj bi zletela katera napovedi v znak palača inženjerja Fauvillea, — grožnja, kateri je ves Pariz na pol verjel, na pol pa se jej smejal. In vendar je ta grožnja bila dovolj vznemirjajoča, kajti od nobene strani in od nikogar ni prišel demanti. Čeprav pa je po javnem mnenju do tega dne še kakšnih deset dni, je ta grožnja vendar le pričela zanimati...

Zvečer, ko bi imelo dospeti četrto pismo, ki je zadnjič izostalo, se je zato pravcata množica pričela zbirati v okolici hiše Fauvilleove na boulevardu Suchet, in ne samo meščanov ali prebivalcev še bolj radovednih predmestij, marveč celo nekaj stotin ljudi iz okoliških mestec in iz oddaljenejših province je prišlo, da vidijo sredi Pariza nečuvence senzacije. Mera je kmalu pričela zanimati vso Francijo. Policija je morala v pravem času podvzeti vse potrebne ukrepe in je postavila okrog palače, v oddaljenosti 100 metrov od nje, pravi kordon ter tudi zastražila pristope s strani starega obzidja.

tako da je množica radovednežev mogla le od daleč zljati proti zagonetni in naenkrat tako slavni palači. Na njej pa za enkrat ni bilo videti ničesar posebnega. Oknice so bile pač zaprte, in hiša je izgledala, kakor da so jo prebivalci zapustili za nekaj mesecev ter odšli kam na počitnice. To je bilo vse — za radovedneže mnogo premalo.

Nebo je bilo tisti dan oblačno, pripravljala se je morda nevihta ali vsaj deževje, včasih pa so se oblaki pretrgali in mesec je jasno pozevil, pa se zopet kmalu skrli za svoje gardine. Od daleč je blesketalo, in kmalu se je zaslil tudi oddaljen grom. Nekateri gledalci so pričeli tiho popevati v skupinah, dečad je vriščala in se podila med skupinami ljudi in dreves. Čakalci so pričeli odvijati svoje zavjete, pometalci so papirje na tlak in pričeli zavijati svoj sir ali mrzle kotelete. Tako je, po pariški navadi, del množice prekobil vso noč. Nič se ni pripetilo, kar bi bilo zadovoljstvo za množico, in velik del ljudi se je pričel povpraševati, čemu so pravzaprav čakali in kaj so pravzaprav mislili, da bodo videli? Saj je itak Sauverand že pod ključem, in tudi je verjetno, da niti četrtega pisma več ne bo, kar ga ni bilo že poslednjikrat... edino, česa bi se pojavil, Don Luis Perenna...

Okrog desete ure zvečer so se zbrali v veliki dvorani Fauvilleove palače policijski prefekt Desmallons, njegov policijski načelnik, vodnačelnik Weber, brigadir Mazeroux in nekaj agentov. Prvata s nobo, v kateri je umrl inženjer Fauville, so bila odprta. Petnajst drugih agentov je bilo zbranih v drugih sobah, okrog dvajset pa je stražilo v pritličju, kletih, na strehi, pred glavnim vhodom, zadaj in po vrhu. Okrog polnoči je Desmallons ukazal, naj se njegovim stražnikom mualije črna kava, dal jim je razdeliti tobak; sam je izpil dve čaši črne kave, nato pa je pričel svoj obhod. Prekoračil je vse sobe, stopnice in prostore v hiši, predsobe, podstrešje in klet, dal vse preiskati in prebroditi, dal je tudi odpreti vsa vrata, da se bo videlo, če bi se kje kdo skušal priplaziti, in končno je dal prižgati povsod vse luči, tako da je hiša bila uprav slavnostno razsvetljena. Mazeroux je pripomnil: «Da uprde pismo, je pa vendar treba nekaj mraka. Spomnite se, gospod prefekt, da smo tudi zadnjikrat poskušali tako kakor danes, in pismo ni prišlo!»

«No, pa poskušajmo še enkrat!» odgovarja policijski prefekt, ki se v istini boji kakšnega ponovnega nepričakovanega vmešavanja gospoda Perenne.

Čim dalje je trajala noč, tem bolj nemirni so postajali čakalci. Vse je bilo pripravljeno za boj, za spopad, za nasledovanje in vsakdo je imel pripravljene rezerve energije. Moral pa so negibno čakati, bedeti, vstrajati v svoji vznemirjenosti. Njihovo potrpljenje je bilo postavljeno na prav trdo preizkušnjo. Okrog ene ponoči je bil alarm, ki je dokazoval skrajno napetost živcev. V prvem nadstropju je počil strel, sledili so krikli, vse je planilo, izkazalo pa se je, da sta se v temnem hodniku srečala dva vojaka, ki sta vsak s svojo strani delala rondo in ker se v mraku in razburjenju nista spoznala, sta drug drugega smatrala za nasprotnika, eden je pa vstrelil v zraku, da opozori tovariše.

Vkljub opozorili v notranosti plače, se je zunaj čakajoča množica vidno zmanjšala, kar je Desmallons mogel ugotoviti, kadar je pokukal skozi špranje priprtih oknic. Stražniki manj strogi kakor od početka, so pričeli poedine radovedneže spuščati tik od ograje. Mazeroux je pričel prefektu:

«Na srečo ni eksplozija napovedana za noč, sicer bi vsi ti dobri ljudje z nami vred ostali tukaj!»

«Čez deset dni ne bo nikakršne eksplozije, kakor tudi pisma ne bo noč!» odgovoril Desmallons z gotovostjo in zmigane s rameni. «Sicer pa bom izdal za takrat najstrožje ukaze.»

Dve in deset minut ponoči. Ob dveh in petindvajset si policijski prefekt prižge svežo cigaro, njegov ravnatelj pa mu pravi: «Evo, za danes že smete pušiti, gospod prefekt, za prihodnjič pa se bo treba odreči tej zabavi, ker bi bilo zaradi grozeče eksplozije preopasno...»

«Prihodnjič me sploh ne bo tukaj, dragi gospod!» mu odgovori nestrpno Desmallons. «Meni je že preneumno, sicer sem pa prepričan, da je ta storija s pismi enkrat za vselej končana.»

«Kdo ve?» si dovolji pripomniti Mazeroux.

Še nekaj minut preide. Desmallons sede in vsi drugi pa njegovemu vzgledu. Vse potihne. Naenkrat pa vse poskoči. «Zazvonilo je. Zazvonilo? Nemogoče? Kje? Zakaj? Telefon? Da, da! Kaj to pomeni? Kdo kliče? Čemu?»

Slavenska banka d. d.

ZAGREB
PODRUŽNICA: LJUBLJANA

Dejniška glavnica Din 50.000.000.—
in rezerve preko Din 12.500.000.—

PODRUŽNICE:

Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vršac, Wien.

EKSPOZITURE:

Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

AGENCIJI:

Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

AFILIJACIJI:

Slovenska banka, Ljubljana,
Jugoslavenska Industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Pile in rašple (Turpije)

novе, najboljšе kakovosti, vsakovrstne, vraka posamezna zajamčena. 1024-a
Prezdamemo tudi stare pile, da jih na novo nasekammo. Izvršitev v najkrajšem času, jamstvo za prvovrstno delo, cene zmerni!
Erata Koleno, tovarna za pile in parna brusilnica v Mirni na Dolenjskem.

Naprodaj je mala
ekstrakcijska naprava

ki ima le-te sestavine: 1 rezervoar za hladilno vodo, 1 rezervoar za benoln, 2 ekstraktorja, 2 tolačna mehurja, 3 hlajne kače. — Vpraša naj se pod šifro „Extraktion V-SI“ pri „Interreklam d. d.“, Zagreb, Palmotičeva ul. 18. 2588/a

Za žejo

so najboljši pravi Marsnerovi sumedi limonadni bomboni
Glavna zaloga
JOSIP VITEK
Ljubljana, Krekov trg 8

Strojni inženjer

začetnik, se išče za tehniški biro železokonstrukcijske delavnice. Jugosl. državljanstvo in znanje enega državnega jezika se zahtevata. — Ponudbe na „Splošno stavbeno društvo“, Maribor-Tezno. 2575/a

A. ŠINKOVIC
NASL.

K. SOŠ.
LJUBLJANA, -
MESTNI TRG, št. 19.

Staro in mlado

vse kupuje pri Šinkovcu.
Vedno novosti!
Šrila za obleke, crép, etamin, modni nakit
Svileni jumperji od Din 180.— naprej,
volneni jumperji od Din 88.— naprej,
blago etamin od Din 134.— naprej
Perilo za gospode, kravate, nogavice, rokavice itd.

Naročajte, čitajte in razširjajte „JUTRO“

Državni kopalniški zdravnik
dr. F. Kolte
specijalist za balneoterapijo
ordinira zopet v 2567-a
Rogaški Slatini.

Popravak

svih vrsti električnih mašina, transformatorov i aparata preuzima uz jamstvo prvovredne stručne izvedbe
moderno uređjena tvornica 552 a

Jugoslavenskog **SIEMENS** d. d. u Zagrebu

Uredi: Draškovičeva 23. Telefon 8-84, 25-82.
Naslov za pošiljke: ZAGREB—SAVA Industrijski kolosjek.

Globoko potrti naznanjamo, da je preminula naša preljuba

Zora

Pogreb bo v sredo ob 4. uri popoldne iz splošne bolnice na pokopališče pri Sv. Križu.

Žalujoča rodbina
Gorazdova

Brez posebnih obvestil.

J. Pirc, brivski mojster v Mariboru, Aleksandrova cesta, javlja potrtega srca v svojem kakor tudi v imenu svoje družine pretušno vest, da nam je umrl naš srčno ljubljeni sin

Hugon Pirc

natakaraki vajenec
Kruta smrt ga je iztrgala iz naše sreče v najlepšem cvetu njegove mladosti.
Pogreb nepozabnega se vrši v torek, dne 27. maja 1924 ob 14. uri iz hiše žalosti, Aleksandrova cesta 49, na mestno pokopališče v Pobrežju. 2527a

SANDALI

majice, perilo, kravate, palice, nahrbtnike itd.
nudi najugodnejše

JAKOB LAJ

Maribor, Glavni trg

Modni atelje
M. Šarc
Anglaške
In francoske toilete
najfinjša izvršitev

Ljubljana
Kongresni trg 4